Keskiviikko 13. maaliskuuta 2019

SUOSITUKSET

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2019)0172

EU:n erityisedustajien toiminta-ala ja tehtävät

Euroopan parlamentin suositus 13. maaliskuuta 2019 neuvostolle, komissiolle ja komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle EU:n erityisedustajien toiminta-alasta ja tehtävistä (2018/2116(INI))

(2021/C 23/23)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2, 3, 6, 21, 33 ja 36 artiklan,

— ottaa huomioon neuvoston 26. heinäkuuta 2010 tekemän päätöksen Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta ([1]),

— ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julkilausuman poliittisesta vastuusta ([2]),

— ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan vuosittaiset kertomukset Euroopan parlamentille yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta,

— ottaa huomioon EU:n vuosittaiset raportit ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa,

— ottaa huomioon 20. marraskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston toimielinten sopimuksen neuvoston arkaluonteisten turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alan tietojen saamisesta Euroopan parlamentin tutustuttavaksi,

— ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2007 annetut EU:n erityisedustajien nimittämistä, toimeksiantoa ja rahoitusta koskevat säännöt ja 11. maaliskuuta 2014 annetun neuvoston tiedotteen (7510/14),

— ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta ([3]),

— ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / korkean edustajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemän Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ja siitä annetut täytäntöönpanokertomukset,

— ottaa huomioon neuvoston vuonna 2013 hyväksymät EU:n suuntaviivat homo- ja biseksuaalien, transihmisten sekä intersukupuolisten henkilöiden (hlbti) kaikkien ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi,

([1]) EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30.
([2]) EUVL C 210, 3.8.2010, s. 1.
([3]) EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 454.

— ottaa huomioon Helsingissä vuonna 1975 allekirjoitetun Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) päätösasiakirjan ja kaikki sen periaatteet ja pitää sitä keskeisenä asiakirjana Euroopan ja laajemman alueellisen turvallisuusjärjestyksen kannalta,

— ottaa huomioon unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan vuosittaisista kertomuksista Euroopan parlamentille yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon päätöslauselmansa EU:n vuosittaisista raporteista ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa,

— ottaa huomioon 15. marraskuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle itäisestä kumppanuudesta ennen marraskuussa 2017 pidettävää huippukokousta ([1]),

— ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman puuttumisesta ihmisoikeusloukkauksiin sotarikosten ja ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten, kuten joukkotuhonnan, yhteydessä ([2]),

— ottaa huomioon Ukrainasta antamansa päätöslauselmat, joissa vaaditaan EU:n erityisedustajan nimittämistä Krimille ja Donbassin alueelle,

— ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2012 neuvostolle antamansa suosituksen ihmisoikeuksista vastaavasta Euroopan unionin erityisedustajasta ([3]),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 110 ja 113 artiklan,

— ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0171/2019),

A. ottaa huomioon, että EU:n kunnianhimoisena tavoitteena on olla vahvempi maailmanlaajuinen toimija, ei pelkästään taloudellisesti vaan myös poliittisesti, ja pyrkiä toimillaan ja politiikallaan edistämään kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden sekä sääntöihin perustuvan maailmanjärjestyksen ylläpitämistä;

B. ottaa huomioon, että neuvosto nimittää EU:n erityisedustajat varapuheenjohtajan / korkean edustajan ehdotuksesta, ja heidän tehtävänään on edistää aihepiireittäin tai maantieteellisesti eriytyneitä poliittisia tai turvallisuuteen liittyviä erityistavoitteita; toteaa, että erityisedustajat ovat osoittautuneet arvokkaaksi ja joustavaksi unionin diplomatian välineeksi, sillä he voivat personoida ja edustaa unionia tärkeissä paikoissa ja tilanteissa kaikkien jäsenvaltioiden tuella; toteaa, että EU:n erityisedustajien tehtävien joustavuus merkitsee sitä, että he ovat operatiivisia välineitä, joita voidaan hyödyntää nopeasti, kun tietyistä maista tai tietyistä aiheista herää huolta;

C. toteaa, että EU:n erityisedustajien tiivis läsnäolo paikalla tarjoaa heille suotuisan aseman vuoropuhelun käynnistämiseen kansalaisyhteiskunnan ja paikallisten toimijoiden kanssa sekä tutkimusten suorittamiseen paikalla; toteaa, että tämä suora kokemus antaa heille mahdollisuuden edistää osaltaan rakentavasti politiikan ja strategioiden laatimista;

D. ottaa huomioon, että EU:lla on tällä hetkellä viisi alueellista erityisedustajaa (Afrikan sarvi, Sahel, Keski-Aasia, Lähi-idän rauhanprosessi, Etelä-Kaukasia ja Georgian kriisi), kaksi maakohtaista erityisedustajaa (Kosovo sekä Bosnia ja Hertsegovina) ja yksi aihepiirikohtainen erityisedustaja, joka vastaa ihmisoikeuksista;

E. ottaa huomioon, että tällä hetkellä vain kaksi EU:n erityisedustajista on naisia;

([1]) EUVL C 356, 4.10.2018, s. 130.
([2]) EUVL C 334, 19.9.2018, s. 69.
([3]) EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 114.

Keskiviikko 13. maaliskuuta 2019

F. ottaa huomioon, että joissakin maissa EU:n maakohtaiset erityisedustajat ovat samalla myös unionin edustuston päällikköjä, mikä on auttanut osaltaan parantamaan unionin ulkomaanedustuksen johdonmukaisuutta ja tehokkuutta; katsoo, että uusien maakohtaisten erityisedustajien lähettämisen on oltava johdonmukaista EU:n ulkoisia toimia koskevien strategioiden kanssa, koska unionin edustustoja on vahvistettu Lissabonin sopimuksella, jolla niille annettiin vastuu kaikkien unionin paikan päällä toteuttamien toimien, myös YUTP-toimien, koordinoinnista;

G. toteaa, että myös EU:n välittömässä naapurustossa on muitakin ensisijaisia alueita ja konflikteja, jotka edellyttävät erityishuomiota, enemmän osallistumista ja EU:n näkyvyyttä, kuten esimerkiksi Venäjän voimatoimet Ukrainassa ja Krimin laiton miehitys;

H. toteaa, että EU:n erityisedustajat ovat osoittautuneet hyödyllisiksi etenkin käymällä korkean tason poliittista vuoropuhelua ja että heillä on valmiudet tavoittaa korkean tason kumppaneita hyvin arkaluonteisissa poliittisissa ympäristöissä;

I. ottaa huomioon, että EU:n erityisedustajat rahoitetaan YUTP-määrärahoista, joita parlamentti on mukana hyväksymässä yhteispäätösmenettelyssä, ja että he vastaavat talousarvion toteuttamisesta komissiolle;

J. ottaa huomioon, että varapuheenjohtaja / korkea edustaja on sitoutunut vastaamaan myönteisesti Euroopan parlamentin pyyntöihin kuulla vastanimitettyjä erityisedustajia ennen kuin heidän työnsä alkaa ja auttaa heitä tiedottamaan toiminnastaan säännöllisesti parlamentille;

K. toteaa, että EU:n erityisedustajat valitaan sellaisten henkilöiden joukosta, jotka ovat aiemmin olleet korkeissa diplomaattisissa tai poliittisissa viroissa omassa maassaan tai kansainvälisissä järjestöissä; toteaa, että heillä on huomattavasti joustavuutta ja harkintavaltaa tehtäviensä toteutuksessa ja että tämä voi auttaa saavuttamaan tavoitteita, panemaan strategioita täytäntöön ja tuomaan lisäarvoa EU:lle;

L. toteaa, että EU:n erityisedustajien keskeisenä tehtävänä on edistää osaltaan EU:n ulkoisten toimien ja edustuksen yhtenäisyyttä, johdonmukaisuutta ja tehokkuutta; toteaa, että erityisedustajat osoittavat EU:n mielenkiintoa tiettyä maata, aluetta tai aihealuetta kohtaan ja lisäävät sen näkyvyyttä sekä edistävät osaltaan tietyn EU:n strategian tai politiikan täytäntöönpanoa tehtäviensä kattamassa maassa, niiden kattamalla alueella tai aihealueella;

1. suosittaa neuvostolle, komissiolle ja komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, että

a) esitetään strateginen pohdinta EU:n erityisedustajien hyödyntämisestä ja heidän roolistaan, tehtävistään ja panoksestaan, kun pannaan täytäntöön EU:n globaalistrategiaa;

b) varmistetaan, että erityisedustajia nimitetään vain, kun tämän välineen käytöstä saadaan selvää lisäarvoa, toisin sanoen kun erityisedustajien tehtäviä ei voida hoitaa tehokkaasti ulkoasiainhallinnon, mukaan lukien EU:n edustustot, tai komission nykyisten rakenteiden avulla;

c) varmistetaan, että erityisedustajien avulla tehostetaan ennen kaikkea unionin toimia konfliktien ehkäisemiseksi ja ratkaisemiseksi ja EU:n strategioiden panemiseksi täytäntöön erityisesti sovittelun ja vuoropuhelun helpottamisen avulla ja EU:n poliittisten tavoitteiden edistämiseksi ulkosuhteiden alaan kuuluvilla temaattisilla erityisaloilla kansainvälistä oikeutta noudattaen;

d) vältetään lisäämästä erityisedustajien määrää ja hajottamasta heidän tehtäviään, mikä aiheuttaisi päällekkäisyyksiä EU:n muiden toimielinten kanssa ja lisäisi koordinointikustannuksia;

e) varmistetaan, että kun käsitellään alueellista turvallisuutta ja konfliktien ehkäisemistä, sovittelua ja niiden ratkaisemista, EU:n erityisedustajien tehtäviä ja toimia ohjaavat kansainvälisen oikeuden periaatteet, kuten ne on esitetty Helsingin vuoden 1975 päätösasiakirjassa, ja muut kansainvälisen oikeuden keskeiset normit samoin kuin konfliktien rauhanomainen ratkaisu, joka on keskeinen osa Euroopan turvallisuusjärjestystä, kuten EU:n globaalistrategiassa korostetaan; noudatetaan kaikkia sääntöjä ja politiikkaa, joita EU on hyväksynyt suhteessa heidän vastuullaan oleviin alueisiin tai konflikteihin;

f) tarkastellaan kaikkia mahdollisia keinoja vahvistaa erityisedustajien roolia unionin ulkopolitiikan tehokkaana välineenä, jonka avulla voidaan kehittää ja edistää unionin ulkopoliittisia aloitteita ja edistää synergiaa, etenkin varmistamalla, että EU:n erityisedustajat voivat matkustaa vapaasti tehtäviinsä kuuluvalla alueella ja myös konfliktialueilla suorittaakseen tehtäviään tehokkaasti;

g) varmistetaan EU:n erityisedustajien työn suurempi avoimuus ja näkyvyys myös raportoimalla julkisesti maavierailuista, työohjelmista ja painopistealoista sekä perustamalla omat verkkosivut heidän toimintansa julkisen valvonnan mahdollistamiseksi;

h) vahvistetaan ominaisuuksia, joihin erityisedustajien lisäarvo perustuu ja joita ovat varapuheenjohtajan / korkean edustajan ja jäsenvaltioiden tukeen perustuva legitimiteetti, maakohtaiset, alueelliset tai aihepiirikohtaiset vastuut, poliittinen painoarvo, joustavuus ja EU:n läsnäolon ja näkyvyyden vahvistaminen kumppanimaissa, millä lujitetaan EU:n profiilia tehokkaana kansainvälisenä toimijana;

Tehtävät

i) annetaan riittävän pitkä toimeksianto, joka tarjoaa mahdollisuuksia pätevien ylempien toimihenkilöiden palkkaamiseen ja mahdollistaa tehtävien toteuttamisen sekä luottamuksen lisäämisen kumppaneihin nähden, verkostojen perustamisen ja prosesseihin vaikuttamisen; varmistetaan säännöllinen uudelleentarkastelu maan, alueen tai kyseisen alan kehityksen perusteella ja mahdollistetaan myös toimeksiannon jatkaminen, jos olosuhteet sitä edellyttävät;

j) edistetään EU:n politiikan tai strategian täytäntöönpanoa tehtävien kattamalla alueella sekä strategioiden tai politiikkojen laatimista ja tarkistamista;

k) varmistetaan, että konfliktien ehkäiseminen ja ratkaiseminen, sovittelu ja vuoropuhelun helpottaminen sekä perusvapaudet, ihmisoikeudet, demokratia, oikeusvaltio ja sukupuolten tasa-arvo ovat horisontaalisia painopisteitä ja näin ollen kulmakiviä EU:n erityisedustajien tehtävissä, ja varmistetaan riittävä näillä aloilla toteutettuja toimia koskeva raportointi;

l) edellytetään arviointi- ja seurantamenettelyjä, jotka kattavat saavutetut tulokset, kohdatut esteet, keskeiset haasteet ja politiikan laatimiseen tarvittavat tiedot, ja sen arviointia, miten erityisedustajan toimintaa koordinoidaan muiden EU:n toimijoiden kanssa, jotta voidaan edistää parhaiden käytäntöjen vaihtoa erityisedustajien kesken, sekä arvioidaan tuloksia ja harkitaan toimeksiantojen uusimista ja uudelleentarkastelua;

m) varmistetaan Keski-Aasiaa koskevien tehtävien johdonmukaisuus EU:n vuoden 2007 Keski-Aasiaa koskevan strategian kanssa, jota tarkistettiin vuonna 2015, unionin tehokkuuden ja näkyvyyden lisäämiseksi alueella;

n) otetaan käyttöön erityisedustajien pitkä karenssiaika tarkoituksena varmistaa mahdollisimman korkeat eettiset normit eturistiriitatilanteissa;

o) varmistetaan, että parlamentin ulkoasiainvaliokunta osallistuu EU:n erityisedustajien uusista ja laajennetuista toimeksiannoista päättämiseen;

Välineet

p) säilytetään EU:n erityisedustajien nykyinen joustavuus ja riippumattomuus erillisenä YUTP:n välineenä, jolla on erillinen rahoituslähde ja etuoikeutettu suhde neuvostoon; vahvistetaan kuitenkin samalla koordinointia ja raportointia asiaan liittyvien EUH:n hallinto-osastojen (alueellinen, aihepiirikohtainen, YTPP ja kriisinhallinta) ja komission vastaavien pääosastojen kanssa; varmistetaan nopea ja avoin nimitys- ja vahvistusmenettely;

Keskiviikko 13. maaliskuuta 2019

q) pyritään ratkaisemaan institutionaalisen muistin säilyttämiseen ja jatkuvuuteen liittyvät puutteet erityisedustajien vaihtuessa siten, että vahvistetaan EUH:n antamaa logistista ja hallinnollista tukea, myös arkistoinnissa, ja ennen kaikkea siirretään tarvittaessa EUH:n ja muiden unionin toimielinten poliittisia neuvonantajia erityisedustajien palvelukseen;

Henkilökohtainen profiili

r) nimitetään erityisedustajiksi henkilöitä, joilla on laaja diplomaattinen ja poliittinen asiantuntemus ja asianmukainen profiili, ja varmistetaan etenkin, että heillä on poliittista painoarvoa, jota tarvitaan, kun luodaan yhteyksiä korkean tason keskustelukumppaneihin ja vahvistetaan keskinäistä luottamusta näiden kanssa; hyödynnetään tässä mielessä olemassa olevaa reserviä henkilöistä, joilla on poliittista ja diplomaattista kokemusta eri puolilta EU:ta; noudatetaan sukupuolten tasapainoa ja maantieteellistä tasapainoa; varmistetaan, että päätös tietyn henkilön nimittämisestä tehdään avoimesti ja vasta sen jälkeen, kun ehdokkaan hyväksyttävyys on vahvistettu erityisesti mahdollisten eturistiriitojen osalta, ja varmistetaan, että ehdokas täyttää vaadittavat eettiset normit;

s) varmistetaan, että EU:n erityisedustajien nimitys voidaan vahvistaa vasta sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin ulkoasiainvaliokunta on antanut heistä myönteisen arvion;

t) helpotetaan valittuja ehdokkaita koskevien tietojen ja perustelujen saatavuutta;

Toiminta-alat

u) keskitetään erityisedustajien tehtävät alueellisen turvallisuuden vahvistamiseen ja konfliktien ehkäisyyn ja ratkaisemiseen erityisesti helpottamalla vuoropuhelua ja sovittelua, joissa EU:n toiminta voi tuoda lisäarvoa; varmistetaan, että aihepiirikohtaisen EU:n erityisedustajan tehtävät eivät ole päällekkäisiä komission tehtävien kanssa eivätkä heikennä tämän ja EUH:n roolia;

v) otetaan huomioon EU:n erityisedustajien asema erityisenä diplomaattisena välineenä EU:n ulkoisissa toimissa ja otetaan huomioon unionin naapuruston vakaus, kannustetaan EU:n erityisedustajia kehittämään yhä läheisempiä suhteita sellaisten maiden kanssa, joihin pitkittyneet konfliktit vaikuttavat, ja korostetaan EU:n erityisedustajien suurta tarvetta edistää konfliktien rauhanomaista ratkaisua EU:n naapurustossa;

w) pidetään myönteisenä ihmisoikeuksista vastaavan EU:n uuden erityisedustajan nimittämistä ja pannaan merkille viran aiemman haltijan tekemä työ, jolla hän täytti tehtävänsä edistäen EU:n ihmisoikeuspolitiikan tehokkuutta ja näkyvyyttä; toteaa, että virkaan liittyvät tehtävät ovat laajentuneet niin, että ne käsittävät kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön noudattamisen edistämisen ja kansainvälisen rikosoikeuden alan tukemisen;

x) vahvistetaan ihmisoikeuksia käsittelevän EU:n erityisedustajan valmiuksia ja asemaa ottaen huomioon, että tehtävä on maailmanlaajuinen, joten se edellyttää ja merkitsee poliittista vuoropuhelua kolmansien maiden, asianomaisten kumppanien, kansalaisyhteiskunnan sekä kansainvälisten ja alueellisten järjestöjen kanssa, sekä toimintaa asianomaisilla kansainvälisillä foorumeilla;

y) otetaan huomioon, ettei EU:n erityisedustajien määrää pidä lisätä merkittävästi, jotta tehtävän erityisluonne ei vesittyisi, ja lopetetaan vähitellen tämänhetkisten maakohtaisten EU:n erityisedustajien toimeksiannot ja harkitaan alueellisten EU:n erityisedustajien nimittämistä odotettaessa seuraavan komission ja EUH:n yleistä vastuunjakoa; harkitaan EU:n aihepiirikohtaisten erityisedustajien nimittämistä ilmastonmuutoksen torjunnan kansainvälistä koordinointia varten samoin kuin kansainväliselle humanitaariselle oikeudelle ja kansainväliselle oikeudelle sekä aseriisunnalle ja aseiden leviämisen estämiselle, ja viimeksi mainitussa tapauksessa tehtävät siirtyisivät EU:n tämänhetkiseltä erityislähettiläältä;

z) nimitetään Ukrainaan uusi EU:n erityisedustaja, joka keskittyy erityisesti Krimiin ja Donbassiin ja vastaa ihmisoikeustilanteen seurannasta miehitetyillä alueilla, Minskin sopimusten täytäntöönpanon seurannasta, Asovanmeren de-eskalaation seurannasta sekä sisäisesti siirtymään joutuneiden henkilöiden oikeuksien noudattamisesta, kuten parlamentti on aiemmin vaatinut päätöslauselmissaan;

Vuorovaikutus ja yhteistyö

aa) vahvistetaan erityisedustajien vuorovaikutusta ja koordinointia EU:n eri toimielinten, kansalaisyhteiskunnan ja jäsenvaltioiden kanssa, jotta varmistetaan mahdollisimman suuri synergia ja kaikkien toimijoiden johdonmukainen sitoutuminen; vahvistetaan erityisedustajien osallistumista EU:n konfliktien varhaisvaroitusjärjestelmään; varmistetaan, ettei muodostu päällekkäisyyksiä muiden korkean tason diplomaattisten tahojen, kuten EU:n erityislähettiläiden, kanssa; varmistetaan yhteistyö muiden samanmielisten kumppanien ja lähettiläiden kanssa ja myös YK:n, Naton ja Yhdysvaltojen lähettiläiden kanssa;

ab) ottaen huomioon, että Euroopan parlamentti on ulkopolitiikan välineiden hallinnon hallinnoimien YUTP:n määrärahojen siviiliosion osalta toinen lainsäätäjä, vahvistetaan EU:n erityisedustajia koskevaa parlamentin valvontaa ja vahvistetaan edustajien vastuuvelvollisuutta ja heidän työnsä avoimuutta ja muistutetaan, että tämä tavoite voidaan saavuttaa jakamalla säännöllisesti tietoja siitä, miten erityisedustajat toteuttavat tehtäväänsä, sekä heidän työstään ja saavutuksistaan ja haasteistaan järjestämällä säännöllisesti ja ainakin vuosittain kokouksia ja keskusteluita EU:n erityisedustajien ja EP:n asianomaisten elinten välillä ja varsinkin parlamentin ulkoasiainvaliokunnan ja sen ihmisoikeuksien ja turvallisuus- ja puolustusalivaliokunnan kanssa, ja jaetaan järjestelmällisesti EP:lle EU:n erityisedustajien raportit ja maastrategiat, joita ne toimittavat neuvoston poliittisten ja turvallisuusasioiden komitealle sekä EUH:lle; ja vaaditaan sen vuoksi, että nämä asiakirjat on sisällytettävä YUTP:ta koskevaan toimielinten väliseen sopimukseen;

ac) kannustetaan vuorovaikutusta ja helpotetaan vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisten kanssa EU:n erityisedustajien toiminta-alueilla osana ennaltaehkäisevää diplomatiaa ja sovitteluprosesseja, myös unionin näkyvyyden parantamiseksi; varmistetaan erityisesti, että EU:n erityisedustajat toteuttavat ennakoivia toimia kansalaisyhteiskunnan toimijoiden, ihmisoikeuksien puolustajien tai toisinajattelijoiden osalta, joihin voi kohdistua paikallisviranomaisten taholta uhkaa tai muita toimia;

2. suosittelee, että seuraava Euroopan parlamentti edellyttää uudelta varapuheenjohtajalta / korkealta edustajalta sitoumusta käynnistää toimikautensa ensimmäisten kuuden kuukauden aikana strateginen pohdinta EU:n erityisedustajien hyödyntämisestä, kun pannaan täytäntöön globaalistrategiaa, edellä esitettyjen periaatteiden ja suositusten mukaisesti;

3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle ja EU:n erityisedustajille.